TENIS DE MASĂ

După finala C. C. E. de la Leipzig

De vorbă cu antrenorul emerit Farkaş Paneth

Succesul formaţiei C.S.M. Cluj care a reuşit să cucerească prima ediţie a „Cupei campionilor europeni" la tenis de masă, învingînd în finală cea mai bună echipă din R. D. Germană, Lokomotiv Leipzig, continuă să se afle în centrul atenţiei iubitorilor acestui sport din ţară şi de peste hotare. In dorinţa de a aduce cititorilor noştri o serie de amănunte legate de evoluţia sportivilor romîni la Leipzig, ne-am adresat antrenorului emerit Farkaş Paneth.

— S-ar părea că rezultatul de 5–0, fără să se fi pierdut vreun set, ar scuti de orice comentariu performanţa obţinută de elevii dv. Radu Negulescu, Gheorghe Cobîrzan şi Adalbert Rethi?

— Inainte de a vorbi despre finală, vreau să arăt că adversarii noştri, care au eliminat în semifinale la Belgard, echipa campioană a R.P.F. Iugoslavia cu 5–4, au făcut pregătiri minuţioase şi intense pentru întîlnirea de la Leipzig. În ultima fază a antrenamentelor, membrii formaţiei germane au luat parte la două concursuri de verificare şi selecţionare în compania tuturor fruntaşilor tenisului de masă din R.D.G., cei trei, Lemke, John şi Viebig dovedindu-se în formă bună. Cît priveşte, scorul categoric cu care noi am cîştigat la Leipzig este necesar să menţionez că au existat totuşi două momente psihologice. In primul meci, Negulescu a început cu trac şi în setul I, John a condus cu 19–16. Jucătorul romîn şi-a impus însă în cele din urmă superioritatea, cîştigînd. Au urmat la masă, Rethi şi Lemke. În ţară, Rethi nu se comportase la nivelul posibilităţilor sale şi de aceea îmi pusesem problema înlocuirii lui cu Giurgiucă. În ultimele 7 zile înainte de Leipzig, el a înregistrat însă o revenire simţitoare, bună dispoziţie. La Leipzig a jucat excelent şi a învins pe cel mai bun sportiv de la Lokomotiv. Datorită faptului că, conduceam cu 2–0 după primele două partide, Cobîrzan care a susţinut meciul trei, a acţionat degajat, în timp ce adversarii noştri au devenit nervoşi şi nesiguri. A doua zi după victorie, ziarele au publicat numeroase reportaje elogioase, însoţindu-le de fotografii ale jucătorilor romîni. Cobîrzan era comparat cu boxerul Mircea Dobrescu, iar forhandul lui era denumit lovitură-pistol. De asemenea, presa din Leipzig a scris despre Rethi că are o lovitură dreaptă atomică, iar Negulescu era caracterizat ca un jucător cu o fineţe de talie mondială.

— Ştim că după finala de la Leipzig, aţi fost invitaţi să mai jucaţi la Torgău şi Jena. Ce rezultate au fost obţinute?

— Într-adevăr, noi am întîlnit la Torgau, un orăşel la vreo 40 km de Leipzig tot echipa Lokomotiv, dar într-o formaţie de 4. Victoria a fost din nou de partea noastră cu 9–1: Rethi–Lemke 2–0, Negulescu–Lauk 2–0, Cobîrzan–Viebig 2–1, Giurgiucă–John 2–0, Negulescu, Rethi–Lemke, Lauk 2–0. Cuplul advers este campionul R.D.G. Cobîrzan, Giurgiucă–Viebig, John 1–2, Rethi–Lauk 2–0, Negulescu–Lemke 2–1, Cobîrzan–John 2–0, Giurgiucă–Viebig 2–1. Ultima întîlnire am avut-o la Jena, cu reprezentativa acestui oraş. Am învins tot noi cu 12–0: Negulescu–Schmidt 2–0, Rethi–Lenzer 2–0, Cobîrzan–Reiman 2–0, Giurgiucă–Lippert 2–1, Negulescu–Lenzer 2–0, Rethi–Schmidt 2–0, Cobîrzan–Lippert 2–1, Giurgiucă–Reiman 2–1, Negulescu–Lippert 2–1, Rethi–Reiman 2–1, Cobîrzan–Schmidt 2–0, Giurgiucă–Lenzer 2–0. Cei patru jucători romîni au folosit servicii cu multe efecte, iar Negulescu şi Giurgiucă execută topspinul într-o fază mai avansată.

Aş mai dori să spun cîteva cuvinte despre juniorul echipei C.S.M. Cluj, Giurgiucă. El s-a evidenţiat prin topspin, efecte variate şi un forhand ofensiv puternic. Uneori însă îşi pierde calmul, este complet dezorientat în momentele importante. Sînt convins însă că muncind în continuare cu stăruinţă şi modestie, Giurgiucă la fel ca şi ceilalţi sportivi, vor reuşi să aducă tenisului nostru de masă alte performanţe valoroase.

Fiind în asentimentul celor spuse de antrenorul Paneth, aşteptăm ca noul sezon competiţional internaţional să aducă această confirmare atît la băieţi cît şi la fete.

CT. G.

VOLEI

Să generalizăm experienţa înaintată

Tabăra de tineret s-a bucurat de succes

Vara aceasta, tabăra tinerilor voleibalişti de la Braşov care a durat 21 de zile a reunit 34 de tineri jucători şi 4 antrenori. Media de vîrstă a sportivilor a fost de 18 ani, marea majoritate fiind selecţionaţi din echipe ale şcolilor profesionale, sportive, medii etc.

Baza sportivă Tractorul unde ne-au fost puse la dispoziţie trei terenuri de volei, terenul de fotbal şi sala de jocuri, a permis întregului colectiv să lucreze în condiţii foarte bune. La aceasta a mai contribuit şi faptul că majoritatea participanţilor au avut calităţi fizice deosebite. Să notăm doar faptul că 26 de jucători au avut o înălţime care a variat între 180 şi 187 cm.

Activitatea depusă în tabără s-a desfăşurat pe baza unui plan de muncă alcătuit de federaţia de specialitate. Conform acestuia, în primele zile, cei 34 de tineri au fost supuşi unor atente controale medicale şi au trecut — cu succes — o serie de norme de control. Jucătorii au fost împărţiţi în două mari grupe: prima a cuprins 14 sportivi care au trecut de vîrsta junioratului, în timp ce din a doua au făcut parte 20 de juniori. Cu fiecare grupă au lucrat permanent cîte doi antrenori, fiecare dintre ei răspunzînd de cîte o subgrupă. Deşi obiectivele generale ale pregătirii au fost aceleaşi, totuşi planurile de pregătire au fost întocmite separat pentru fiecare grupă în parte. Au avut loc cîte două antrenamente pe zi, durata lor mărindu-se progresiv de la 90 de minute pînă la 150.

In pregătirea fizică s-a urmărit şi mai mult dezvoltarea calităţilor fizice de bază, accentul fiind pus în egală măsură pe forţă şi viteză. In pregătirea tehnică, exerciţiile şi formaţiile de lucru au fost cît mai apropiate de condiţiile de joc. Paralel cu însuşirea corectă a mişcării sau cu îndreptarea unor deprinderi greşite, accentul s-a pus şi asupra aspectului tactic al procedeului respectiv. Acesta, cînd se repeta, era legat atît de mişcarea sistemului defensiv retras, cît şi respectivele combinaţii tactice în atac. In pregătirea tactică s-au exersat numai combinaţiile tactice necesare unui joc precis, organizat în apărare şi eficace în atac.

Alternarea judicioasă a combinaţiilor tactice cu pase scurte şi lungi s-a realizat foarte bine. Aceasta, datorită în mare măsură şi unei concepţii unitare care s-a impus încă de la începutul pregătirii celor 34 de tineri voleibalişti.

In ceea ce priveşte pregătirea teoretică, trebuie subliniat aportul deosebit de mare pe care l-au adus atît şedinţele în care s-au prezentat probleme generale şi speciale, cît şi lucrările de control şi seminariile practice efectuate periodic. Acestea au contribuit din plin la dezvoltarea gîndirii tactice şi, implicit, la formarea unei orientări unice în ceea ce priveşte tactica jocului în atac şi apărare. S-a acordat o atenţie deosebită şi pregătirii morale şi de voinţă, sportivii fiind disciplinaţi şi receptivi la îndrumările primite. Jucătorii şi-au dezvoltat şi mai mult spiritul colectiv, simţul de răspundere, precum şi o serie de calităţi care sînt absolut necesare practicării voleiului modern. De asemenea s-au făcut două excursii la Poiana Braşov şi Predeal, şi s-a vizitat Uzina de tractoare.

Trebuie să menţionăm că la sfîrşitul celor 21 de zile de pregătire, sportivii au fost supuşi din nou unor norme de control fizice şi tehnice. S-a constatat un progres evident din partea tuturor, jucătorii dîndu-şi astfel seama de importanţa normelor de control în pregătirea lor.

Pentru frumoasa lor comportare din timpul taberei, evidenţiem pe A. Ardelea, D. Rednic, W. Schreiber, D. Bărăscu, I. Papugiu, A. Stoian, R. Costinescu, Şt. Nagy, D. Lipan, P. Susan, M. Vasiliu, C. Duţică, I. Postolache, M. Simion, C. Rotaru, Gh. Dogaru, G. Barth, Gh. Dumitru, P. Glodeanu, I. Rusu, Şt. Vasilescu.

In încheiere, să amintim că jucătorii din grupa I (de tineret) au avut şi un obiectiv de performanţă. Echipa de tineret a taberei a susţinut un joc cu formaţia de tineret a R. P. Polone. In acest joc, echipa noastră a avut o comportare foarte frumoasă şi a obţinut victoria cu 3—1. Aceasta, datorită unui joc organizat în apărare, unde blocajul şi mişcarea în teren au funcţionat foarte bine, precum şi unui atac eficace bine alternat de ridicători. In acest fel, examenul a fost trecut cu succes. Această victorie trebuie să mărească şi mai mult încrederea în posibilităţile tinerilor jucători prezenţi în tabăra de la Braşov, să-i determine să fie şi mai consecvenţi în pregătire. Toţi sînt la începutul unui drum lung, dar foarte frumos. Vor reuşi să-l parcurgă numai aceia care vor fi conştiincioşi în pregătire, care vor fi modeşti şi care vor depune aceeaşi pasiune pe care au dovedit-o şi în tabără.

Prof. NICOLAE TARCHILA
antrenor

CALARIE

TITLURILE DE CAMPIONI REPUBLICANI SÎNT ÎN MÎINI BUNE!

Sportul călare şi-a desemnat campionii în probele de obstacole şi dresaj pe anul în curs. Prilej nimerit pentru a analiza stadiul actual de pregătire al sportivilor şi cailor, aparţinînd celor douăsprezece formaţii din ţară şi din Capitală prezente la start. Dacă în unele probe cîştigătorii puteau fi întrevăzuţi, aşa cum a fost cazul la dresaj categoriile semigrea şi grea sau la obstacole semigrea şi grea, în celelalte, fiecare dintre finalişti era un pretendent îndreptăţit la titlul de campion. Drumul a fost destul de anevoios. Traseul dificil şi pretenţios în majoritatea probelor de obstacole i-a pus la grea încercare pe concurenţi. Dacă comparăm tabelele de rezultate de anul trecut cu cele din acest an observăm o uşoară îmbunătăţire la capitolul precizie şi un evident progres la timp. Cît priveşte cîştigătorii probelor din acest an, balanţa a înclinat mai mult în favoarea călăreţilor dinamovişti care au cucerit cinci din cele 13 titluri de campioni. Disputa acestora cu călăreţii de la Echipa hipică a Armatei s-a încheiat în favoarea dinamoviştilor. Astfel, în acest an a fost rîndul lui Vasile Pinciu să devină triplu campion, performanţă realizată anul trecut de Gheorghe Langa, iar echipa Dinamo să-şi adjudece victoria în proba de ştafetă.

Trec campionii republicani la obstacole şi dresaj pe anul 1961. Turul de pistă este primit cu vii aplauze de entuziaştii spectatori.

Foto: T. Ghioreanu

Finalele campionatelor republicane de călărie din acest an au marcat progresul substanţial al unor echipe şi călăreţi tineri din ţară cum sînt cei de la Craiova, Mangalia şi Tîrgu Mureş. Eugen Bogdan de la Mureşul—Tg. Mureş a reuşit chiar să plece acasă cu titlul de campion la proba de dresaj rezervată juniorilor. O remarcă specială pentru tinerii călăreţi de la Mangalia care deşi lucrează de puţin timp au ajuns pînă în finale unde au avut o comportare excelentă. Gheorghe Teohari şi Viorel Onofrei, doi tineri talentaţi reprezentanţi ai A.S. Mangalia, au reuşit în cadrul probei de categorie semiuşoară să-i întreacă pe mulţi călăreţi experimentaţi, clasîndu-se în primele 9 locuri. Comportarea frumoasă a acestor sportivi este şi un rezultat al interesului şi sprijinului deosebit ce îl acordă sportului călare directorul G.A.S. Mangalia, Dumitru Iancu şi inginerul zootehnist Ion Tănăsescu.

Dar ce s-a întîmplat cu călăreţii de la C.S.M. Sibiu, Petrolul Ploieşti şi Grănicerul? In toate aceste echipe există călăreţi şi cai valoroşi care nu o dată ne-au încîntat prin performanţele obţinute. Totuşi, la finalele din acest an aproape că nici nu s-au văzut, cu excepţia echipei de ştafetă a Petrolului Ploieşti clasată pe locul II. Desigur că dobîndirea titlului de campion nu este un lucru uşor. Dar ca în lupta pentru obţinerea lui să nu reuşeşti să te clasezi într-o probă la valoarea gradului de pregătire este de acum un lucru îngrijorător, asupra căruia antrenorii şi sportivii în cauză vor trebui să reflecteze serios. Credem că avem de-a face aici mai mult cu unele deficienţe în munca de educaţie a sportivilor, care se manifestă sub forma slabului spirit de echipă şi a precipitării pe parcurs. Finalele, ca şi celelalte concursuri hipice, au pretins firesc multă voinţă de luptă, dragoste faţă de culorile asociaţiei şi o temeinică pregătire tehnică şi tactică. La aceste capitole unii sportivi de la C.S.M. Sibiu, Petrolul Ploieşti, Grănicerul, C.S.M.S. Iaşi etc. au cam rămas datori. Exemplul oferit de majoritatea călăreţilor dinamovişti şi militari, de componenţii lotului republican Gheorghe Langa, Vasile Pinciu, Constantin Vlad şi Elena Ionescu care au luptat cu atîta dîrzenie, fapt pentru care au fost răsplătiţi cu mult rîvnitul titlu de campion, va trebui să-i mobilizeze şi pe sportivii amintiţi mai sus în activitatea lor viitoare. Titlul de campion se obţine prin muncă perseverentă!

„Ultimul act" al marii competiţii hipice s-a încheiat. Nu însă şi activitatea călăreţilor pe care îi aşteaptă noi întreceri hipice în cadrul cărora ei îşi vor arăta din nou măiestria şi îşi vor putea desăvîrşi pregătirea.

OCTAVIAN GINGU

PRIMELE CONCLUZII...

După Jocurile Balcanice de atletism

BELGRAD 18 (prin telefon de la trimisul nostru special).

In marea cronică a Jocurilor Balcanice a fost înscrisă şi cea de a XX-a ediţie. In timpul celor trei decenii de existenţă Jocurile Balcanice de atletism şi-au cucerit un renume binemeritat, impunîndu-se ca una dintre cele mai importante competiţii internaţionale cu caracter regional. Acest lucru a fost de altfel subliniat şi de către dl. Seurin — preşedintele comisiei europene din I.A.A.F. De remarcat faptul că deşi abia acum a avut prilejul să asiste pentru prima dată la o ediţie a Jocurilor Balcanice, d-lui Seurin nu i-a fost de loc greu să-şi dea seama că această competiţie contribuie în mod direct la dezvoltarea atletismului din acest colţ al lumii, la strîngerea relaţiilor de prietenie între sportivii ţărilor respective.

„Strădaniile înaintaşilor dv., eforturile celor tineri de azi se văd cît se poate de bine concretizate în această minunată competiţie a atleţilor din Balcani despre care am numai cuvinte de laudă" — ne-a declarat dl. Seurin.

Intrecerile celei de a XX-a ediţii a J.B. s-au încheiat duminică seara prin înmînarea cupelor echipelor cîştigătoare (R. P. Romînă la femei şi R.P.F. Iugoslavia la bărbaţi) în timp ce căpitanii celor două formaţii — Iolanda Balaş şi Skrinjar — urcau pe podiumul premianţilor. Ne-a bucurat mult victoria fetelor noastre. De la instituirea întrecerilor feminine în cadrul Jocurilor Balcanice (1957) a fost acum pentru a cincea oară cînd am trăit din plin satisfacţiile victoriei. Dar parcă această victorie nu ne-a bucurat nici cînd mai mult ca acum la Belgrad. La aceasta a contribuit, fără discuţie, şi faptul că de data aceasta fetele noastre au primit o replică mult mai puternică decît la ediţiile precedente. Atletele bulgare şi cele iugoslave s-au prezentat anul acesta mult mai bine decît în trecut, aliniind formaţii omogene şi de o bună valoare. Reprezentantele noastre s-au comportat însă bine, au luptat cu curaj, cu toată dragostea, reuşind o victorie frumoasă. S-au remarcat în mod special Iolanda Balaş, Ana Roth şi Maria Diaconescu, care ca şi echipa noastră reprezentativă au reuşit să termine victorioase în toate cele cinci ediţii ale J.B. In plus, Ana Roth şi Maria Diaconescu au încheiat probele cu noi recorduri balcanice, performanţă pe care şi-a dorit-o desigur şi Iolanda Balaş, dar pe care recordmana mondială nu a putut s-o realizeze datorită pistei de elan extrem de proaste. Florica Grecescu a reuşit la Belgrad prima ei victorie balcanică la 800 m, deşi de mai bine de şase ani ea este de departe cea mai valoroasă demifondistă din Balcani. Olimpia Cataramă a realizat şi ea prima ei mare victorie internaţională. De pe lista remarcărilor nu pot să lipsească Aurelia Sîrbu — pentru noul ei record republican la pentatlon şi Viorica Belmega pentru valorosul record personal la lungime.

In ceea ce priveşte băieţii, locul II ocupat de ei reprezintă îndeplinirea obiectivului propus. Trebuie arătat însă că formaţia actuală, cu golurile pe care le mai are la unele probe, nu putea emite pretenţii la victorie. Considerăm însă că totuşi diferenţa de puncte care ne separă de atleţii iugoslavi este prea mare faţă de posibilităţile echipei.

Cuvinte de laudă avem pentru E. Kincses învingător la 100 m şi 200 m, care ne-a arătat că are frumoase posibilităţi pentru a deveni un sprinter de valoare internaţională. Note bune putem acorda şi lui Z. Vamoş, A. Barabaş (pentru prima oară campion balcanic), Sorin Ioan, C. Porumb ş.a. In schimb însă ne-au deziluzionat comportările sub aşteptări ale lui Bizim şi V. Manolescu, care nu şi-au adus aportul aşteptat. In orice caz comportarea atleţilor noştri poate fi considerată mulţumitoare, dacă ţinem seama că ei au cucerit şase titluri de campioni balcanici, cu unul mai mult ca anul trecut la Atena şi tot atîtea ca în 1959 la Bucureşti.

ROMEO VILARA